Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quid saltem exare deteram nō agnosco. Pro
fecto dñe si tu recedis anima mea nō uiuit.
Fiat enī subtracta anima corpus emoritur.
sic te recedente ipsa ptinus anima necesse est
ut extinguatur. Sencio dñe quia cum pocul
tam gtam tua tuus aliqn uigor accedit. nis
illico spe conualescit. Dum uero te pcis me
is exigentibz subtrahis. infelix anima mea
ptinus arefcā contabescit et corruit. nec ut
studio puro ordinis exercetur assurgit. Des
cende ergo in me uiuificator et ne meiqz pec
catoris glaciem in flamma tue dulcissime cari
tatis accende. Prete capiti meo aquā. et fontem
cordis mei resolue duriciam. Super hoc scilicet
elementū dñe et ante originē mundi ferebaris.
et uiuc ad purificationē animarz uiuifici fon
tis fluenta descendis. Veni ergo in me cū aq
cōpunctionis et potum in da in lacrimarz cō
ferta mensura. ne in museo pccorz. et si inu
metabilia cottidie flenda cōmitto. tam flen
da flere nō ualeo. Imber ergo gie tue distillet
in me ut anima mea que aurte fonte recedē
aruerat ptue uisitationis afflatum nouiter